

16. Telefoneren

Opa Krentenbol is net het kippenhok aan het verven als de telefoon gaat.

'Hè, wat nou weer?' bromt hij, terwijl hij de kwast met hardgroene verf voorzichtig over de rand van de verfpot legt. Ja, als de kwast in de pot gezet wordt, komt hij te diep in de verf te zitten. Maar zoals opa het nu doet is ook niet ideaal. Langzaam druipt er een grote druppel groene verf op de tegels. Een beetje moeizaam richt opa zich op uit zijn gebogen houding, zet even zijn hand in de rug om de stekende pijn te verdrijven, die door het bukken werd veroorzaakt en dan sukkelst hij stijfjes naar binnen.

Tring! zegt de telefoon nog eens, maar als opa de hoorn opneemt is iemand verkeerd verbonden. Sorry. Zuchtend gaat opa weer aan de slag, maar niet voor lang, want daar gaat de telefoon weer. Dit keer is het Shirley. Ze wil gewoon een praatje maken met opa. Eigenlijk heeft ze niks te vertellen. Ze belt uit verveling. Giechelend geeft ze de hoorn ook nog aan Stefan... Opa voelt zich in de boot genomen en gaat brommerig weer aan het werk.

Aan de andere kant van de lijn kijkt Shirley spijtig naar de hoorn. Opegehangen? Wat zullen ze dan weer eens gaan doen? O, ze zijn zo melig en moeder is er niet om hen op te vangen. Stefan heeft een idee. Laten ze mensen opbellen die gekke namen hebben. Shirley gaat op internet zoeken.

'Hier,' schreeuwt ze, 'Iemand die Kreukniet heet. Laten we hen bellen en dan zeggen... Met het Strijkijzer!'

Ze maken zo'n plezier met mensen lastig vallen dat ze niet merken dat moeder binnengekomen is.

'Ja, met meneer de Boef? U spreekt met de politie!'

Moeder is ontzet. Hoe kan ze haar kinderen leren dat niet meer te doen? Ze stapt resoluut op de fiets om opa te raadplegen.

Als Stefan en Shirley 's avonds bij opa binnenstappen, (Moeder heeft ze er met een smoesje heen gestuurd.) kijken ze vreemd op.

Opa heeft z'n vrienden van de bejaardensoos bijeengetrommeld.

Ze spelen rechtertje. Opa zelf zit achter de tafel met een hoge hoed op en een hamer in zijn hand. Hij is de rechter en zijn vrienden zitten verkleed op stoelen voor hem. Stefan en Shirley worden al verwacht. Met gebogen hoofd luisteren ze naar de beschuldiging. Het lastig vallen van onschuldige burgers per telefoon! De mannen vertellen hoe vervelend het was toen ze werden gestoord.

'Ik gaf net de baby een schone luiert,' klaagt Sjors, die voor Mevrouw Kreukniet speelt. Iedereen

schiet in de lach, zodat de rechter om stilte hamert.

'Ik verklaar Stefan en Shirley schuldig.' besluit hij bars. O wee! Wat zou hun straf zijn?... Het valt mee. Ze moeten thee zetten en krentenbollen smeren voor de hele groep. Stefan en Shirley zijn allang blij dat ze geen levenslang krijgen. Joelend verdwijnen ze naar de keuken.

Vraag 1: Waarom is het vervelend als er voor niets gebeld wordt?

Vraag 2: Is het ook angstig?